

Arrest

nr. 250 906 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashayi van origine te zijn. U was 18 jaar oud op het moment van het interview bij het CGVS d.d. 11 augustus 2020. U bent geboren in het dorp Amla in het district Dar-iNoor van de provincie Nangarhar. U liep geen school in Afghanistan en bent analfabeet. U heeft één jongere broer en twee jongere zussen.

Uw vader werkte als schoonmaker voor de Amerikanen in Torkham. Toen u ongeveer negen jaar oud was kwam uw moeder in het bezit van een eerste dreigbrief gericht aan uw vader. De brief was afkomstig van de taliban. Ze vroegen uw vader om zijn werk stop te zetten en zich bij hen aan te sluiten. Bij het lezen van de brief scheurde uw vader hem kapot en negeerde hij het verzoek van de taliban.

Twee weken later kreeg uw moeder een tweede dreigbrief bij jullie thuis. De taliban vroegen uw vader nogmaals om zijn werk op te geven of anders zouden ze hem doden. Uw vader ging wederom niet in op deze dreigementen en keerde terug naar zijn werk in Torkham. Vier dagen na zijn vertrek kwam u en uw familie te weten dat zijn lichaam ergens onderweg naar zijn werk was gevonden. Hij was neergeschoten en zijn lichaam werd teruggebracht naar jullie dorp voor zijn begrafenis. Twee weken voor uw definitief vertrek uit Afghanistan kreeg u ook een dreigbrief van de taliban. De brief werd gestuurd door de moordenaars van uw vader. Ze schreven dat ze uw vader doodden en dat u nu oud genoeg bent om zich bij hen aan te sluiten. Als u geen gehoor aan deze vraag zou geven dan zouden de taliban u ook doden. Toen uw moeder en u de inhoud van de brief te weten kwamen verhuisden jullie samen met uw jongere broer en twee zussen meteen naar het huis van uw grootvader langs moederszijde in Khlundi. U verbleef hier twee weken en dan stuurden uw moeder en grootvader u naar het buitenland via een smokkelaar. U was ongeveer vier maanden onderweg naar België.

Op 14 april 2019 arriveerde u in België en op 15 april 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u voor: de taskara's van u, van uw broer en van uw moeder, een envelop, twee foto's van u, een attest ter bevestiging van uw problemen opgesteld door de dorpsouderen en het districtshoofd, de tweede taliban-dreigbrief gericht aan uw vader en de derde taliban-dreigbrief gericht aan u, twee werkattesten van uw vader, en vertalingen van de door u voorgelegde taskara's, dreigbrieven en het attest ter bevestiging van uw problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke***

omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11/08/2020, hierna CGVS, p.2,26-27), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen reëel zicht biedt op uw afkomst en waar u verbleef tot voor uw komst naar Europa.

Vooreerst dient er te worden gewezen op uw verklaringen omtrent uw dagelijkse bezigheden te Dar-i-Noor. U stelt dat u nooit naar school ging en zelfs nooit in een school bent ingeschreven in Afghanistan (CGVS p.4-5). Als redenen hiervoor geeft u aan dat u naar school gaan niet leuk vond, dat u niet wilde studeren en u wijst ook op de veiligheidssituatie in uw regio (CGVS p.14-15). Nochtans was er een school in jullie eigen dorp Amla, en nabij zelfs ook een meisjesschool (CGVS p.16). Daar u beweert dat u wel gewoon rondhing in Amla kan er niet begrepen worden dat u omwille van de veiligheidssituatie niet naar de school in uw dorp kon gaan (CGVS p.5). Verder stelt u dat uw ouders u nooit dwongen om naar school te gaan en u er nooit inschreven (CGVS p.14-15). Toen u in Afghanistan woonde gingen uw broer en zussen ook niet naar school, en vandaag de dag gaan ze evenmin (CGVS p.16). Als reden hiervoor haalt u louter herhaaldelijk aan dat ze niet gingen (CGVS p.16). Deze verklaringen kunnen vanzelfsprekend weinig verheldering brengen. Uw argumentaties waarom u, uw broer en uw zussen nooit school liepen zijn niet overtuigend. De idee dat u enerzijds in Afghanistan naar school gaan niet leuk vond zonder er ooit één dag te hebben doorgebracht, dat u sinds ongeveer uw vijf jaar tot uw zeventien jaar daar geen zin in had, tot u anderzijds enkele maanden later in België aankwam, en hier plots wel gemotiveerd bleek om te studeren, doen de wenkbrauwen fronsen (CGVS p.4-5,14). Dat u niet eerlijk bent over uw scholing blijkt verder ook uit de documenten die u voorlegt. Op de taskara's van u en uw broer (zie ingediende documenten nr 1) staat immers dat jullie d.d. 18/02/90 (Afghaanse kalender, zijnde 08/05/2011 Gregoriaanse kalender) studenten waren. Deze vaststellingen staan haaks op uw verklaringen dat u noch uw broer ooit naar school gingen in Afghanistan.

Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om uw activiteiten uiteen te zetten aangezien u beweerde niet naar school te gaan, kan u slechts aanhalen dat u spelletjes speelde, soms boodschappen deed in de winkel aan de overkant van uw huis, en voor een koe en haar kalf zorgde, zonder uw dorp ooit te verlaten (CGVS p.4-5,6,8-9).

Op de vraag wat voor u een typische dag in Afghanistan was, beginnende van het moment dat u opstond, blijkt u vooral spelletjes te hebben gespeeld en de koe te hebben verzorgd (CGVS p.5). Deze summiere beschrijving van uw activiteiten gedurende de zeventien jaar dat u in Amla woonde, doet twijfels rijzen over uw werkelijke verblijfsomstandigheden voor u naar België kwam. Er kan immers niet aangenomen worden dat een zestien à zeventienjarige jongeman, die na de dood van zijn vader het gezinshoofd was, zijn dagen kon doorbrengen met spelletjesspelen en de koe eten geven. Gezien de precare situatie van uw familie na het voorgehouden overlijden van de kostwinner van uw gezin, kan er gezien de Afghaanse overlevingscultuur geen geloof aan worden gehecht dat u als zeventienjarige uw dagen mocht vullen met spelletjes. Deze vaststelling wordt nog benadrukt door uw verklaring dat u en uw familie geen toekomstplannen voor u in Afghanistan hadden (CGVS p.14). Er moet dan ook besloten worden dat u ervoor kiest geen zicht te bieden op uw daadwerkelijke levensomstandigheden voor uw komst naar België.

Daarnaast dient er te worden gewezen op het complete gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender van uw kant. Ondanks dat u heel uw leven in Afghanistan leefde (CGVS p.3,6) bent u blijkbaar helemaal niet bekend met de Afghaanse kalender. U weet dat u uit Afghanistan vertrok in de winter, maar wat de maanden van de winter en de zomer dan zijn volgens de Afghaanse kalender is u niet bekend (CGVS p.4). Dat u, een zeventienjarige op het moment van uw vertrek naar België, die heel zijn leven in Afghanistan gewoond heeft, geen enkele kennis van de Afghaanse kalender heeft pleit niet voor uw voorgehouden verblijf in Afghanistan. Overigens blijkt uw kennis over de gebruikelijke gewichts- en oppervlaktematen uit uw regio evenzeer pover. U geeft aan dat uw familie in Afghanistan ongeveer 2 'nar' land had. Zo heeft u niet gehoord van de gangbare oppervlakte 'biswa' (CGVS p.7). Over de verhouding tussen 'paw' en 'charak' kan u niets verklaren (CGVS p.9). Dit geldt eveneens over het gewicht van één 'kharwar' (CGVS p.10). Het is opmerkelijk dat u ondanks uw levenslange verblijf in een Afghaanse agrarische omgeving (CGVS p.6-7) en het gegeven dat u om boodschappen ging (CGVS p.5), zulk een beperkte kennis tentoonspreidt van voorgaande oppervlakte- en gewichtsmaten.

Enkele andere opvallende verklaringen versterken de vaststelling dat u niet uit Dar-i-Noor afkomstig bent. Zo bent u geheel niet of slechts oppervlakkig op de hoogte van bepaalde gebeurtenissen in uw vermeende regio van herkomst. Ten eerste mag het ten stelligste verbazen dat u geen enkele informatie kan delen over Daesh en niet weet of ze actief waren in uw district van Dar-i-Noor (CGVS p.23). U verklaart enkel de naam te hebben gehoord, maar weet niet wat ze doen of deden, of ze iemand doodden, wat hun verstandhouding is met de taliban en of ze vechten tegen de taliban (CGVS p.23). U kent geen belangrijke of bekende leden van Daesh, noch van de taliban (CGVS p.23). Wie het schaduwdistrictshoofd van de taliban was toen u de regio definitief verliet is u evenmin bekend (CGVS p.23). Gezien uw persoonlijke problemen met de taliban mag er in deze toch meer kennis van u worden verwacht. Inzake uw onbestaande kennis over Daesh dient er te worden gewezen op de informatie waarover het CGVS beschikt, en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat Daesh reeds sinds oktober 2017 actief was in uw district en waarbij er zeer hevige gevechten werden genoteerd tussen hen en de taliban. Deze vaststellingen zijn frappant en halen uw voorgehouden herkomst uit Dar-i-Noor nog verder onderuit.

Daarnaast blijkt u niet op de hoogte te zijn van mensen die Dar-i-Noor ooit hebben verlaten in de richting van Pakistan. De bij het dossier gevoegde bronnen tonen aan dat de regio Dar-i-Noor door de diverse oorlogen zwaar werd getroffen en hierdoor grote groepen mensen uit uw district naar Pakistan zijn geëmigreerd. Gevraagd of er mensen uit Dar-i-Noor in Pakistan wonen verklaart u dat u geen idee heeft en u kan, met uitzondering van België, evenmin aangeven waar in de wereld nog Pashayi-gemeenschappen wonen (CGVS p.23,25). Nochtans zijn door decennia van conflict over de jaren heen vele mensen vertrokken uit Dar-i-Noor naar Pakistan en ook teruggekeerd uit Pakistan naar Dar-i-Noor. U stelt dat u geen terugkeerders uit andere landen zag die in Amla kwamen wonen (CGVS p.15). Volgens objectieve informatie werden er in uw dorp Amla terugkeerders uit Pakistan opgevangen. Het valt niet voor te stellen dat u dit zou zijn ontgaan indien u werkelijk steeds in Amla woonde. Op de vraag of er in uw dorp Amla ooit speciale plaatsen, zoals shelters, werden voorzien voor vluchtelingen uit andere landen of andere regio's antwoordt u dat u zo iets niet zag (CGVS p.23). Nochtans blijkt dat er in 2015 in uw dorp verschillende shelters werden gerealiseerd door UNHCR. Dat u zo beperkt en oppervlakkig op de hoogte zou zijn van deze migratiebewegingen in beide richtingen, is zeer opmerkelijk.

Uw kennis van bekende personen is evenzeer selectief. U weet wie het huidige districtshoofd van Dar-i-Noor is en wie zijn voorganger is, maar u slaagt er niet in te bepalen wanneer deze overgang ongeveer gebeurde (CGVS p.21-22).

Eén van de vorige districtshoofden genaamd Qari Mirza Mohammad kent u dan weer helemaal niet (CGVS p.22). Hij was nochtans uw districtshoofd in 2013. U hoorde de naam van Qazi Khan Mohamad en weet dat hij stierf (CGVS p.22). Waarom hij bekend is weet u echter niet en over de omstandigheden van zijn dood kan u enkel zeggen dat u hoorde dat hij was doodgeschoten (CGVS p.22). U weet evenmin of er ooit talibs werden gedood door burgers in Dar-i-Noor. Dit is toch een opmerkelijke vaststelling dat u maar een klein deel van het verhaal over Qazi Khan Mohamad kent. Hij was namelijk een provincieraadslid die door talibs werd omgebracht in 2009 waarna burgers uit uw district op hun beurt die talibs vermoordden als vergelding. Deze vaststelling doet vermoeden dat u bepaalde kennis over de moord op het provincieraadslid hebt ontleend aan studie. Hoewel u destijds jong was is het overlijden van Qazi Khan Mohamad en de daaropvolgende vergelding een dermate belangrijke gebeurtenis dat er wel degelijk een goede kennis over kan verwacht worden. Het is zeer vreemd dat u over deze bepaalde specifieke info beschikt, maar dat u andere (algemene) kennis geheel ontbreekt.

Uw geografische kennis over uw regio vertoont eveneens opvallende hiaten. Zo kent u de dorpen Sarwar, Surach Qala, Nallawa, Kotaka/Kotghan Attawor en Puri Kalay niet (CGVS p.25-26). Nochtans liggen al deze dorpen niet ver en rondom uw eigen dorp Amla. Wanneer u wordt gevraagd naar een dorp met de naam Talki, geeft u aan gehoord te hebben van een plaats Talghi Dak (CGVS p.25-26). Maar welke dorpen er nabij deze plaats of hoe ver het wandelen of rijden is van uw dorp naar Talghi Dak kan u niet aangeven (CGVS p.25-26). Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat u de naam van de regio Chowal hoorde, maar van een belangrijke dam in die streek heeft u geen weet (CGVS p.16). De omliggende districten rondom uw eigen district van Dar-i-Noor zijn volgens u Nurgal, Pechdara, Alishang en Khewa (CGVS p.20). Uw kennis blijkt opnieuw niet overtuigend daar in werkelijkheid Nurgal, Chapadara, Alingar, Khewa (ook bekend als Kuzkunar) en Qarghayi uw district omringen. Tot welke provincie respectievelijk Nurgal-district en Alishang-district dan behoren weet u ook niet (CGVS p.20). Verder kan u enkel aangeven dat er in Dar-i-Noor een kliniek is in Qalay Shahi (CGVS p.20). U weet dat er op andere plaatsen nog klinieken zijn maar kent de namen er vreemd genoeg niet van (CGVS p.20).

Bovendien mag het verbazen dat u tevens amper kennis heeft over de scholen in uw eigen dorp en in uw district. U heeft weet van een school in Amla en weet dat ze gelokaliseerd is in de bazaar van uw dorp (CGVS p.16). Hoe die school dan precies heet en voor welke leeftijd deze school ingericht is kan u niet zeggen (CGVS p.16). U kan wel zeggen dat er nabij deze school ook een meisjesschool is, maar of die meisjesschool een naam heeft weet u niet (CGVS p.16-17). Gevraagd waar in Dar-i-Noor er nog scholen zijn buiten uw dorp, haalt u louter een school aan die u zag en waarvan u ook de naam hoorde: 'Darai Nur Ali Leseum' (CGVS p.17). Opvallend genoeg heeft u echter opnieuw geen informatie of deze school gericht is op jongens of meisjes en voor welke leeftijd ze is bedoeld (CGVS p.17). Daarnaast heeft u geen weet van andere scholen in uw regio en kan u niet aangeven of er in uw district gemengde scholen bestaan of niet (CGVS p.17). U rechtvaardigt uw geringe kennis over de scholen in uw dorp en regio door te stellen dat u er niet in geïnteresseerd was (CGVS p.17). Dit verweer kan niet aanvaard worden aangezien u heel uw leven doorbracht in deze regio en u ongetwijfeld mensen moet hebben gekend die school liepen. U beweert in tegendeel dat u geen contact had met zulke mensen en dat u niet weet wie er naar school ging en wie niet (CGVS p.17). Deze redenering kan onmogelijk gevolgd worden daar u toch allerlei spelletjes en cricket speelde met anderen tijdens uw levenslange verblijf in Dar-i-Noor (CGVS p.4-5,17).

U kreeg tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS de mogelijkheid om zelf informatie aan te brengen om uw verklaarde afkomst en verblijf aannemelijk te maken. U bleek daar niet toe in staat. U bracht geen enkel nieuw element aan om uw beweringen aan te tonen (CGVS p.25). U zou als inwoner van Dar-i-Noor spontaan allerlei informatie over uw herkomstregio moeten kunnen aanhalen waaruit uw voorgehouden verblijf blijkt. De vaststelling dat u dit niet kan haalt het geloof in uw verklaarde verblijf verder onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Noor gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dar-i-Noor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het begin en op het einde van uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. d.d. 11 augustus 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS p.2,26-27). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS p.2,26-27). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p.26). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Dar-i-Noor (CGVS p.27).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara's van u, van uw broer en van uw moeder missen bewijskracht om uw jarenlange verblijf in Dar-i-Noor aan te tonen daar ze in 2008 en 2011 opgemaakt werden. De twee foto's bevatten dan weer geen indicatie waar ze genomen werden. De werkattesten van uw vader gelden enkel als bewijs voor zijn werk. Deze stukken kunnen geenszins uw herkomst uit Dar-i-Noor bewijzen. De talibandreibrieven missen eveneens bewijskracht inzake uw herkomst terwijl de verklaring opgemaakt werd door uw grootvader na uw verzoek in België en derhalve alle objectieve bewijswaarde mist. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse verzoeker. Te meer daar uit analyse van de neergelegde stukken blijkt dat u er niet voor terugschrikt om vervalsingen aan te brengen ter staving van uw verzoek. Zo blijken de handtekening en de stempel op de dreigbrieven mee gekopieerd te zijn met de hoofding van de brief. De enveloppe bewijst enkel dat u post ontving uit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Verzoeker is zijn geboorteland Afghanistan, meer bepaald het district Dar-i-Noor, Provincie Nangarhar ontvlucht. Verzoeker vreesde gerekruteerd te worden door de Taliban. De familie van verzoeker heeft dan beslist verzoeker in veiligheid te brengen en hem naar het buitenland te sturen. Verzoeker heeft aldus een ernstige vrees voor vervolging.

[...]

Verzoeker laat gelden dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar, district Dar-i-Noor.

Ten aanzien van de provincie Nangarhar, wordt subsidiaire bescherming aanbevolen, uitzondering gemaakt voor de stad Jalalabad. Verzoeker en zijn familie woonde in het district Dar-i-Noor. De CGVS is echter de mening toegedaan dat er geen geloof gehecht kan worden aan de beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Het komt er op neer dat de CGVS van oordeel is dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn afkomst en niet de waarheid heeft verteld over waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij wel degelijk voldoende informatie gegeven heeft die aantoont dat hij gewoond heeft in Amla, Dar-i-Noor. Verzoeker heeft wel degelijk in de regio gewoond in de periode dat Daesh er actief was. Verzoeker heeft in die periode, net zoals de meeste inwoners van zijn dorp een low profile aangenomen om uit het visier te blijven van Daesh, reden waarom hij niet van alle details op de hoogte is.

De CGVS gaat er blijkbaar van uit dat verzoeker over een uitgebreide kennis van het leven onder Daesh moet hebben, maar gaat voorbij aan het feit dat verzoeker in de betrokken periode nog maar een kind was. Verzoeker blijft erbij dat hij tot kort voor zijn vlucht in Amla, district Dar-i-Noor heeft gewoond (behoudens de laatste twee weken, toen hij bij zijn grootvader verbleef).

De CGVS stelt zich vragen bij het feit dat verzoeker nooit naar school is geweest. Verzoeker laat gelden dat dit nu eenmaal het geval is geweest. Verzoekers vader is overleden (vermoord) toen hij negen jaar oud was. School was geen prioriteit voor zijn ouders. Na het overlijden van zijn vader heeft zijn moeder verzoeker nog meer bij zich gehouden. Verzoeker zelf was niet geïnteresseerd in school. Verzoekers moeder wilde niet dat verzoeker naar school ging, omwille van zijn persoonlijke veiligheid. Hetzelfde geldt voor haar andere kinderen. Op de taskira van verzoeker en zijn broer staat dat ze student zijn. Dit zou volgens de CGVS haaks staan op de verklaring van verzoeker dat hij nooit naar school ging. De CGVS gaat voorbij aan de gangbare praktijk in Afghanistan om op taskiras van minderjarigen altijd de vermelding student te zetten, ongeacht of de jongere in kwestie al dan niet effectief naar school gaat. De CGVS stelt zich vragen bij de dagelijkse activiteiten van verzoeker. Deze bestonden uit wat spelen, boodschappen doen en voor de koe en het kalf zorgen. Verzoeker laat gelden dat hij ook op zijn broer en zusjes lette, als dat soms nodig was. Het is dus niet dat verzoeker zijn dagen in complete ledigheid sleet. Verzoeker zag trouwens het belang niet in van deze vragen. Hij heeft dan ook niet in extenso geantwoord.

Verzoeker kent de Afghaanse kalender niet. Hij ging niet naar school en een kalender was niet nodig in zijn besloten leventje. Idem voor de kennis van de gewichts - en oppervlaktematen. Verzoeker heeft wel van deze maten gehoord, maar kent deze niet echt goed en wilde op het interview niet nog dommer overkomen door fout te antwoorden.

Verzoeker is niet goed op de hoogte van de geografie van de streek, omliggende dorpen en districten, migratiebewegingen. Dit is te wijten aan het feit dat hij in een zeer besloten milieu is opgegroeid en geen scholing heeft genoten. Verzoeker weet wel meer dan hetgeen hij verteld heeft tijdens het interview, maar hij had moeite om zijn antwoorden duidelijk te formuleren. Gezien hij zeer onzeker was heeft hij op tal van vragen niet of maar vaag geantwoord. Soms gewoon om van de vraag af te zijn.

De CGVS houdt ook weinig of geen rekening met de verklaringen van verzoeker, daar waar hij wel relevante info geeft over zijn regio van herkomst.

Verzoeker roept de subsidiaire bescherming in o.v. zijn afkomst uit een onveilig gebied in Afghanistan. De bestreden beslissing kan tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggedleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Verzoeker maakt voorbehoud om in de loop van de procedure actuele informatie bij te brengen dewelke aantoonst dat hij steeds in Amla, district Dar-i-Noor heeft gewoond en dat zijn familie daar nog steeds woont.

Verzoeker stelt vast dat de CGVS geen onderzoek heeft gedaan naar de problemen van verzoeker, dewelke aan de grondslag liggen van zijn vlucht uit Afghanistan. Er werd niet ingegaan op de verklaringen van verzoeker daar waar hij aangaf te vrezen voor gedwongen recrutering door de Taliban.

Verzoeker bracht documenten bij die zijn beweerde vrees voor vervolging ondersteunen, maar de CGVS maakte zich er mee van af met de algemene stelling dat veel valse en vervalste documenten in Afghanistan tegen betaling te verkrijgen zijn. De dreigbrieven zouden vals zijn ... Verzoeker merkt op dat hij de documenten heeft neergelegd, zoals hij ze per post uit Afghanistan heeft ontvangen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de

regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

7. Verzoeker biedt geen zicht op zijn levensomstandigheden voor zijn komst naar België. Hij houdt voor dat hij geen school heeft gelopen in Afghanistan, maar kan dit – gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen over onder meer zijn dagelijkse activiteiten, alsook op het feit dat zijn taskara vermeldt dat hij student is – niet overtuigen.

Inzake verzoekers voorgehouden levensomstandigheden en profiel stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Vooreerst dient er te worden gewezen op uw verklaringen omtrent uw dagelijkse bezigheden te Dar-i-Noor. U stelt dat u nooit naar school ging en zelfs nooit in een school bent ingeschreven in Afghanistan (CGVS p.4-5). Als redenen hiervoor geeft u aan dat u naar school gaan niet leuk vond, dat u niet wilde studeren en u wijst ook op de veiligheidssituatie in uw regio (CGVS p.14-15). Nochtans was er een school in jullie eigen dorp Amla, en nabij zelfs ook een meisjesschool (CGVS p.16). Daar u beweert dat u wel gewoon rondhing in Amla kan er niet begrepen worden dat u omwille van de veiligheidssituatie niet naar de school in uw dorp kon gaan (CGVS p.5). Verder stelt u dat uw ouders u nooit dwongen om naar school te gaan en u er nooit inschreven (CGVS p.14-15). Toen u in Afghanistan woonde gingen uw broer en zussen ook niet naar school, en vandaag de dag gaan ze evenmin (CGVS p.16). Als reden hiervoor haalt u louter herhaaldelijk aan dat ze niet gingen (CGVS p.16). Deze verklaringen kunnen vanzelfsprekend weinig verheldering brengen. Uw argumentaties waarom u, uw broer en uw zussen nooit school liepen zijn niet overtuigend. De idee dat u enerzijds in Afghanistan naar school gaan niet leuk vond zonder er ooit één dag te hebben doorgebracht, dat u sinds ongeveer uw vijf jaar tot uw zeventien jaar daar geen zin in had, tot u anderzijds enkele maanden later in België aankwam, en hier plots wel gemotiveerd bleek om te studeren, doen de wenkbrauwen fronsen (CGVS p.4-5,14). Dat u niet eerlijk bent over uw scholing blijkt verder ook uit de documenten die u voorlegt. Op de taskara's van u en uw broer (zie ingediende documenten nr 1) staat immers dat jullie d.d. 18/02/90 (Afghaanse kalender, zijnde 08/05/2011 Gregoriaanse kalender) studenten waren. Deze vaststellingen staan haaks op uw verklaringen dat u noch uw broer ooit naar school gingen in Afghanistan.

Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om uw activiteiten uiteen te zetten aangezien u beweerde niet naar school te gaan, kan u slechts aanhalen dat u spelletjes speelde, soms boodschappen deed in de winkel aan de overkant van uw huis, en voor een koe en haar kalf zorgde, zonder uw dorp ooit te verlaten (CGVS p.4-5,6,8-9). Op de vraag wat voor u een typische dag in Afghanistan was, beginnende van het moment dat u opstond, blijkt u vooral spelletjes te hebben gespeeld en de koe te hebben verzorgd (CGVS p.5). Deze summiere beschrijving van uw activiteiten gedurende de zeventien jaar dat u in Amla woonde, doet twijfels rijzen over uw werkelijke verblijfsomstandigheden voor u naar België kwam. Er kan immers niet aangenomen worden dat een zestien à zeventienjarige jongeman, die na de dood van zijn vader het gezinshoofd was, zijn dagen kon doorbrengen met spelletjesspelen en de koe eten geven.

Gezien de precare situatie van uw familie na het voorgehouden overlijden van de kostwinner van uw gezin, kan er gezien de Afghaanse overlevingscultuur geen geloof aan worden gehecht dat u als zeventienjarige uw dagen mocht vullen met spelletjes. Deze vaststelling wordt nog benadrukt door uw verklaring dat u en uw familie geen toekomstplannen voor u in Afghanistan hadden (CGVS p.14). Er moet dan ook besloten worden dat u ervoor kiest geen zicht te bieden op uw daadwerkelijke levensomstandigheden voor uw komst naar België."

Verzoeker volhardt in het verzoekschrift dat hij niet naar school is geweest, houdt vol dat zijn dagelijkse activiteiten bestonden uit wat spelen, boodschappen doen en voor de dieren zorgen, en stelt het niet eens te zijn met de conclusies van verweerder. Dergelijke opmerkingen vormen echter geen dienstig verweer tegen de voorstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Daar waar verzoeker stelt dat verweerder voorbijgaat aan de gangbare praktijk in Afghanistan om op taskara's van minderjarigen altijd de vermelding student te zetten, ongeacht of de jongere in kwestie al dan niet effectief naar school gaat, betreft dit een louter blote bewering die verzoeker niet staft.

Hoe dan ook worden de door verzoeker neergelegde taskara's (alsook de overige documenten) geen bewijswaarde toegedicht. De Raad stelt immers vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoeker een manifest gebrek aan kennis inzake essentiële elementen aangaande zijn directe leefomgeving. Dit betreft een gebrek aan kennis inzake de Afghaanse kalender, de gebruikelijke oppervlakte- en gewichtsmaten in zijn regio, de aanwezigheid van Daesh en hiermee gepaard gaande gevechten met de taliban in zijn regio, migratiebewegingen van Dar-i-Noor naar Pakistan en omgekeerd, bekende personen uit zijn regio, de naburige dorpen en districten en de de aanwezige scholen in zijn dorp en district.

Voor zover geloof wordt gehecht aan verzoekers bewering nooit naar school te zijn geweest – *quod non* – kan verzoekers verwijzing naar zijn ongeletterdheid en gebrek aan opleiding niet worden aangenomen als nuttige verklaring voor de veelheid aan onwetendheden over zijn vermeende regio van herkomst. Het vastgestelde gebrek aan kennis heeft immers betrekking op elementen uit zijn directe leefomgeving waarbij hij niet aantoont dat deze kennis enkel kan verworven worden ingevolge een schoolse opleiding. Verzoeker toont evenmin aan dat verweerder zich beroept op verkeerde feiten of gegevens, noch toont hij concreet aan dat het administratief onderzoek onvolledig was.

9. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet van alle details in verband met Daesh op de hoogte is omdat hij een laag profiel aanhield en ook nog maar een kind was, gaat hij voorbij aan zijn manifeste onwetendheid aangaande (de aanwezigheid van) Daesh (in Dar-i-Noor). Uit verzoekers verklaringen komt immers naar voor dat hij geheel onbekend is met Daesh en evenmin in staat is om Daesh in verband kan brengen met gebeurtenissen in zijn regio van herkomst (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Verzoeker maakt met zijn ondermaatse kennis geenszins aannemelijk dat hij in Dar-i-Noor woonde toen Daesh er actief was.

10. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verweerder weinig of geen rekening houdt met de verklaringen van verzoeker, terwijl hij wel relevante info geeft over zijn regio van herkomst.

Verzoeker licht evenwel niet toe welke kennis hij dan wel over zijn regio bezit, die door verweerder niet in rekening werd gebracht. Hoe dan ook kan op basis van een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld dat verzoekers voorgehouden - ontoereikende - kennis geenszins volstaat om zijn voorgehouden (recente) afkomst uit Amla, Dar-i-Noor aannemelijk te maken. Bovendien moeten de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing worden opgenomen wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoekers (recente) herkomst aan te tonen.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Amla, district Dar-i-Noor, laat staan dat hij er tot aan zijn vertrek uit Afghanistan heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Omwille van verzoekers gebrekkige medewerking over waar hij, voor zijn aankomst in België, in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft, maakt verzoeker niet aannemelijk bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade te lopen. Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over zijn verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS